

РЕШЕНИЕ

№ 15268

гр. София, 07.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 03.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1387** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК във връзка с чл. 176 от ЗДДС.

Производството е образувано по жалба на „ФОРЕСТ НУК ПРОПЪРТИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Акт за дерегистрация по Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/ №220992404044988/18.09.2024 г., издаден от М. П. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.. потвърден с решение № 1634 от 18.12.2024г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ (ДОДОП) - С.. В жалбата жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспорения Акт за дерегистрация и решението, с което е потвърден, поради неправилното приложение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Иска да се отмени оспорения Акт за дерегистрация, потвърден с решение на Директора на ДОДОП – С..

Ответникът Директорът на дирекция "ОДОП" - [населено място] чрез процесуалния си представител в открито съдебно заседание изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспорения акт за дерегистрация и решението на директора на ДОДОП, с което е потвърден. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна.

Жалбоподателят е регистриран по ЗДДС на 09.01.2019г. При извършена проверка от данъчната администрация е установено, че жалбоподателят в това производство не е внасял дължимия ДДС по чл. 89 ал. 1 от ЗДДС по справки – декларации, както следва: м.06.2024 г., м.07.2024 г. и м.08.2024 г. Поради това е прието, че е налице основание за дерегистрация по чл. 176 ал. 1 т. 3 от ЗДДС за системно неизпълнение на задължението по чл. 89 ал. 1 от ЗДДС за внасяне на дължимия ДДС.

Във връзка с горното е издаден акт за дерегистрация №220992404044988/18.09.2024 г. Срещу този акт за дерегистрация по ЗДДС жалбоподателят в това производство е подал №70-00-2023/24.10.2024 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №53-00-288/2440.2024 г. по регистъра на дирекция ОДОП С. Във връзка с тази жалба с решение № 1634 от 18.12.2024г. Директорът на ДОДОП е потвърдил акт за дерегистрация.

От правна страна.

Жалбоподателят е уведомен за решението на директора на ДОДОП на 19.12.2024г., видно от представена по делото разпечатка от потвърждение на получаване на съобщение по електронен път. Жалбата е подадена на 02.01.2025г. по пощата, видно от представен по делото пощенски плик, т.е. в законоустановения срок. Жалбата е подадена от лице, адресат на акта, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следващите съображения.

Настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, а именно дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването му.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният Акт за дерегистрация е издаден от орган по приходите, компетентен за това съгласно чл. 176 ал. 1 от ЗДДС, както и решението, с което е потвърден също е издадено от компетентен орган. В тази връзка оспореният Акт за дерегистрация е издаден от компетентен орган съгласно чл. 176 ал. 1 от ДОПК във връзка с чл. 7 ал. 1 т. 4 от ЗНАП. Оспореният акт за дерегистрация е издаден без допуснати нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на закона по

следващите съображения.

По делото не е налице спор относно фактите, а именно не е спорно, че по посочените по – горе три справки декларация жалбоподателят не е внесъл дължимият се ДДС съгласно чл. 89 ал. 1 от ЗДДС. Спорните въпроси са изцяло по приложение на правото, а именно дали при наличие на оперативна самостоятелност – преценка на органа – за извършване на дерегистрация, е следвало да бъде приложена тази крана мярка. Спорен е и въпросът дали неизпълнение на задължение от един и същи вид може и следва да се приеме за системно нарушение или законодателят е имал предвид неизпълнение на различни по вид задължение за приложение на нормата на чл. 176 ал. 1 т. 3 от ЗДДС.

На първо място по отношение на възражението за незаконосъобразност на оспорения акт за дерегистрация, поради немотивираност, съдът намира същото за неоснователно. Видно от акта за дерегистрация и от решението, с което е потвърден, ясно и непротиворечиво в него са изложени както фактическите обстоятелства, поради които е предприета дерегистрацията, така и правните основания за това. И двата акта са подробно мотивирани.

На второ място нормата на чл. 176 ал. 1 т. 3 от ЗДДС дава правомощие на органа по приходите „да откаже да регистрира или да прекрати регистрацията на лице, което: т. 3 системно не изпълнява задълженията си по този закон“. Съгласно чл. 169 от АПК „При оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове“. В конкретния случай видно от цитираното административният орган е разполагал и разполага с оперативна самостоятелност.

На трето място настоящият състав намира, че в конкретния случай са спазени и изискванията за законосъобразност за издаване на оспорения акт. В съдебната практика и теория се приема, че за да е налице „системност“ то следва едно деяние да е извършено поне трикратно и то едно и също такова. Неизпълнението от жалбоподателя на задължението за внасяне на ДДС в повече от три различни данъчни периода сочи на системност и осъществява пораждащия фактически състав на правомощието на органа по приходите да разпреди дерегистрация по [чл. 176, т. 3 от ЗДДС](#). Съгласно [чл. 89 ал. 1 от ЗДДС](#), когато е налице резултат за периода - данък за внасяне, регистрираното лице е длъжно да внесе данъка в републиканския бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в срока за подаване на справка-декларацията за този данъчен период. По делото се констатира и не се оспорва от жалбоподателя, че не е внесен дължим ДДС за 3 данъчни периода, цитирани в акта за дерегистрация. Това навежда на извода за системност на неправомерно поведение на лицето, свързано с неизпълнение на законови задължения, регламентирани в [ЗДДС](#) и е достатъчно като основания за налагане на мярката дерегистрация по [чл. 176, т. 3 от ЗДДС](#). Тук следва да се посочи, че е неоснователно възражението на жалбоподателя, че законодателят е имал предвид системно неизпълнение на повече от едно задължение. Това следва от граматическото тълкуване на нормата, като настоящият състав намира, че правомощието на административните органи за дерегистрация възниква и при системно неизпълнение на едно и също по вид задължение. В тази връзка вече е налице неизпълнение на задължения по закон, което е и системно.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че законосъобразно е прекратена на

основание [чл. 176, т. 3 от ЗДДС](#) регистрацията на дружеството при наличие на съответните материално правни предпоставки за това (В този смисъл Решение № 12231 от 15.10.2014 г. на ВАС по адм. д. № 16716/2013 г., VIII о., докладчик съдията В. Ш.; Решение № 5924 от 26.04.2013 г. на ВАС по адм. д. № 9146/2012 г., I о., докладчик съдията И. А. и др.).

Въз основа на гореизложеното съдът намира, че оспореният Акт за deregистрация по ЗДДС потвърден с решение на директора на ДОДОП, е законосъобразен, издаден без допуснати нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на закона, поради което следва да бъде оставен в сила, а оспорването – отхвърлено.

С оглед изхода на спора и на основание [чл. 161 ал. 1 от ДОПК](#) е основателно искането на ответника за присъждане на разноски – юрисконсултско възнаграждение.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ФОРЕСТ НУК ПРОПЪРТИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Акт за deregистрация по Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/ №220992404044988/18.09.2024 г., издаден от М. П. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.. потвърден с решение № 1634 от 18.12.2024г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ (ДОДОП) - С..

ОСЪЖДА „ФОРЕСТ НУК ПРОПЪРТИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика " - [населено място] сума в размер на 150 лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщението чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.